

Fråga om synnerliga skäl för permutation av stiftelseändamål.

Lagrum:

6 kap. 1 § andra och tredje styckena stiftelselagen (1994:1220)

Stiftelsen Chalmers Studenthem ansökte hos Kammarkollegiet om tillstånd att få ändra stiftelsens ändamålsföreskrifter (s.k. permutation) i § 2 i stiftelseförordnandet på följande sätt (tillägg kursiverade). Stiftelsen har till ändamål att förvärva fastigheter *direkt eller indirekt genom förvärv av samtliga aktier eller samtliga andelar i bolag, liksom vid behov kunna avyttra fastigheter direkt eller indirekt genom försäljning av samtliga aktier eller samtliga andelar i bolag*, uppföra genom byggnation eller ombyggnation och förvalta bostadshus för inrymmande av studentlägenheter med tillhörande kollektiva anordningar. Kammarkollegiet avslag ansökningen i beslut den 16 juni 2010 eftersom förutsättningarna för permutation i 6 kap. 1 § stiftelselagen (1994:1220) inte ansågs uppfyllda.

Stiftelsen överklagade Kammarkollegiets beslut och yrkade att förvaltningsrätten skulle ändra beslutet på det sättet att tillstånd skulle lämnas enligt ansökan. Stiftelsen åberopade vad som tidigare anförts i inlagor till Kammarkollegiet och tillade bl.a. följande. Det finns idag ett etablerat handelsbruk att överlåta fastigheter förpackade i bolag. En aktör på fastighetsmarknaden som enbart är hänvisad till direkttransaktioner åsamkas så stora konkurrensnackdelar att verksamheten varken kan bedrivas på rimliga villkor eller på ekonomiskt rationellt sätt. Stiftelsens nettobehållning vid försäljning blir 30 procent av reavinsten lägre om fastigheten hade försålts förpackad i bolag. Stiftelsen kan därför inte idag förvärva eller försälja fastigheter på marknadsmässiga villkor. På grund av dessa ändrade förhållanden kan stiftelsens ändamålsbestämmelse inte längre följas och har blivit uppenbart stridande mot stiftarens avsikter vid bildandet av stiftelsen. Stiftelsen vill slutligen åberopa dels en undersökning utförd av Västsvenska Industri- och Handelskammaren och dels ett utlåtande från professor Hans Lind vid Kungliga Tekniska Högskolan till stöd för sin talan.

Kammarkollegiet bestred bifall till överklagandet.

Förvaltningsrätten i Stockholm (2012-04-17, ordförande Johansson)

yttrade: Inledningsvis kan förvaltningsrätten konstatera att enligt övergångsbestämmelserna till den nya lydelsen av 6 kap. 1 § stiftelselagen står att om en stiftelses styrelse eller förvaltare före ikraftträdandet har beslutat att ändra, upphäva eller i särskilt fall åsidosätta en föreskrift i stiftelseförordnandet, gäller vid Kammarkollegiets prövning 6 kap. 1 § andra stycket i dess äldre lydelse. Av handlingarna framgår att det styrelsebeslut som låg till grund för stiftelsens ansökan vid ansökningstillfället togs före ikraftträdandet av

den nya lagen. Därefter har ett nytt likalydande styrelsebeslut tagits den 11 mars 2010, det vill säga efter ikraftträdandet av den nya lagen. Detta nya styrelsebeslut hänvisas till i ett tillägg till ansökan den 29 april 2009. Kammarkollegiet har i sitt beslut den 16 juni 2010 prövat ansökan utifrån de nya bestämmelserna. Då ett nytt styrelsebeslut togs efter att den nya lagen trädde ikraft och innan Kammarkollegiet tog sitt beslut anser förvaltningsrätten att Kammarkollegiet har haft fog att utgå från de nya bestämmelserna. Frågan i målet är därmed om Kammarkollegiet har haft fog för sitt beslut att avslå ansökan om ändring av stiftelsens ändamålsföreskrifter. – Det är i målet ostridigt att den ändring som ansökan avser kräver Kammarkollegiets godkännande enligt 6 kap. 1 § första stycket stiftelselagen. Enligt bestämmelsens andra stycke får föreskrifterna i stiftelseförordnandet ändras eller upphävas endast om de på grund av ändrade förhållanden inte längre kan följas eller har blivit uppenbart onyttiga eller uppenbart stridande mot stiftarens avsikter. Av handlingarna i målet framkommer att det rör sig om en ansökan om en ändring av en ändamålsföreskrift. För att få ändra föreskrifter avseende ändamålet krävs även synnerliga skäl enligt 6 kap. 1 § andra stycket stiftelselagen. – I förarbetena till bestämmelsen i dess nuvarande lydelse anges att de stränga reglerna för ändring av föreskrifterna är motiverade av en önskan att upprätthålla en hög donationsvilja. Formuleringen ”synnerliga skäl” bör väljas för att tydliggöra att det rör sig om rena undantagssituationer. Synnerliga skäl kan vara när det hos näringsdrivande stiftelser kan tänkas vara fråga om situationer där det i och för sig är möjligt att följa ändamålet men behovet av att driva verksamheten på ett ekonomiskt rationellt sätt med styrka talar för en ändring av ändamålet, jfr prop. 2008/09:84 s. 61. – Av handlingarna i målet framgår att ändrade förhållanden inträtt genom att det idag föreligger ett etablerat handelsbruk av att överlåta fastigheter packade i bolag. Förvaltningsrätten konstaterar att det kan vara ekonomiskt mer fördelaktigt att köpa och sälja fastigheter i bolagsform. Den utveckling som har skett på bostads- och fastighetsmarknaden kunde inte vid tidpunkten för bildandet av stiftelsen ha förutsetts av stiftaren. – Förvaltningsrätten har därmed att bedöma om fastighetsförvaltning i bibehållen ordning innebär så stora ekonomiska nackdelar för stiftelsen som krävs för att det skulle röra sig om synnerliga skäl för ändring på sätt stiftelsen begärt. Enligt förvaltningsrätten kan ifrågasättas om marknadsmässiga förändringar inom ett näringsområde ska ges sådant genomslag också i ändamålsföreskrifterna för stiftelsen bara på den grunden att det medför ett affärsmässigt underlättande av verksamheten. Till det kommer att det kan uppkomma oförutsebara och inte önskade följder i rättsliga och andra hänseenden av ändringen. Mot denna bakgrund och med beaktande av den restriktiva hållningen mot ändringar av föreskrifter om en stiftelses ändamål kan det inte anses ha framkommit förekomst av så stora ekonomiska nackdelar med bibehållen ordning att det skulle röra sig om synnerliga skäl. Enligt förvaltningsrätten har Kammarkollegiet haft fog för sitt beslut. Överklagandet ska därmed avslås. – Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

Stiftelsen överklagade förvaltningsrättens dom och yrkade att dess ansökan om ändring av § 2 i stiftelsestadgarna skulle ändras i enlighet med ansökan till Kammarkollegiet. Som grund för sin talan anförde stiftelsen i huvudsak följande. Förvaltningsrätten har återgivit grunden för stiftelsens talan på ett felaktigt sätt då domstolen under ”Yrkanden m.m.” inte tagit med den av stiftelsen åberopade självständiga grunden att det föreligger synnerliga skäl för ändring av stiftelseändamålet. Vidare kan ifrågasättas om förvaltningsrätten i övrigt uppfattat stiftelsens talan på ett korrekt sätt. Stiftelseändamålet får ändras om det finns synnerliga skäl. Av förarbetena (prop. 2008/09:84 s. 61) framgår att det bl.a. kan vara fråga om synnerliga skäl för det fall stiftelseändamålet är möjligt att följa men behovet av att driva verksamheten på ett ekonomiskt rationellt sätt med styrka talar för en ändring av ändamålet. Det framgår vidare att det lämnats till rättstillämpningen att närmare avgöra vad som ska anses utgöra synnerliga skäl. Av förvaltningsrättens domskäl framgår inte tydligt vilka omständigheter hänförliga till frågan om synnerliga skäl som domstolen lagt till grund för sitt domslut. Inte heller återkopplar rätten till de omständigheter stiftelsen anför till stöd för sin talan. Genom vad stiftelsen redogjort för i sina inlagor till Kammarkollegiet och förvaltningsrätten samt av bifogad undersökning utförd av Västsvenska Industri- och Handelskammaren och utlåtande från professor Hans Lind vid Kungliga Tekniska Högskolan anser sig stiftelsen ha visat att en aktör som enbart är hänvisad till direkttransaktioner åsamkas så stora konkurrensnackdelar att verksamheten varken kan bedrivas på rimliga villkor eller på ett ekonomiskt rationellt sätt. Vidare får anses visat att ett bibehållet stiftelseändamål innebär så uppenbara och stora nackdelar för stiftelsen att stiftelsen inte på rimliga villkor kan fullgöra sitt ändamål att på bästa sätt ombesörja bostadsförsörjningen åt studenterna. Ytterst får detta till följd att långt färre bostäder kan tillhandahållas studenter genom stiftelsen, därtill till avsevärt högre kostnader än vad som annars blivit fallet. Förvaltningsrätten synes vid sin bedömning inte heller ha tillmätt stiftarnas åsikt betydelse i den utsträckning som borde skett i enlighet med 6 kap. 1 § stiftelselagen. Stiftarna har i målet gett uttryck för sin uppfattning i saken.

Kammarkollegiet bestred bifall till överklagandet och anförde bl.a. följande. Kollegiet instämmer i det stiftelsen anför om att synnerliga skäl är en alternativ möjlighet till vad som föreskrivs i 6 kap. 1 § andra stycket stiftelselagen. Att bestämmelsen ska läsas på det sättet framgår också klart av förarbetena i prop. 2008/09:84 s. 93 f. I skälen för kollegiets prövning görs en prövning var för sig av de två alternativa grunderna för permutation. Först konstateras att förändringarna på fastighetsmarknaden enligt kollegiets mening inte kan anses innebära sådana svårigheter för stiftelsen att dess ändamål inte längre kan följas, blivit uppenbart onyttigt eller uppenbart stridande mot stiftarens avsikter. Därefter övergår kollegiet till prövningen av om synnerliga skäl föreligger. I den delen har förvaltningsrätten i sina domskäl liksom kollegiet funnit att det inte kan anses ha framkommit förekomst av så stora ekonomiska nackdelar med bibehållen ordning att det skulle röra sig om synnerliga skäl.

Kammarrätten i Stockholm (2012-12-11, Eriksson, Landelius, referent, Wiberg) yttrade, efter att ha redogjort för 6 kap. 1 § stiftelselagen: Utredningen i målet – Stiftelsen Chalmers Studenthem bildades år 1962. Syftet med bildandet var att stiftelsen skulle ombesörja bostadsförsörjningen åt studentkårens medlemmar då bostadsbristen för Göteborgsstudenter vid denna tid var mycket stor, inte minst för studenter vid Chalmers. – I den ursprungliga lydelsen av ändamålsbestämmelsen (§ 2) stadgades följande: *”Stiftelsen har till ändamål att uppföra och förvalta bostadshus, inrymmande studentbostäder med tillhörande kollektiva anordningar jämte affärslägenheter. Stiftelsen skall icke bedriva annan byggnadsverksamhet än sådan, vartill statligt och kommunalt stöd utgår.”* – Efter ansökan från stiftelsen ändrades delar av stadgarna, bl.a. ändamålsföreskriften av Kammarkollegiet den 22 juni 1998. I den nya ändamålsföreskriften anges följande: *”Stiftelsen har till ändamål att förvärva fastigheter, uppföra genom byggnation eller ombyggnation och förvalta bostadshus för inrymmande av studentlägenheter med tillhörande kollektiva anordningar. Stiftelsen skall i första hand bedriva sådan fastighets- och byggverksamhet vartill statligt och kommunalt stöd utgår, i andra hand söka annan finansiering för verksamheten.”* Av de nu gällande stadgarna framgår vidare bl.a. följande. Stiftelsens styrelse ska bestå av sju ledamöter, varav två utses av fastighetsnämnden i Göteborg och övriga fem utses av Chalmers Studentkår, vilka väljs av kårfullmäktige. Fullmäktige utser för två år i sänder styrelsens ordförande samt vice ordförande. Styrelsen utser verkställande ledamot, vilken det åligger att under styrelsens överinseende svara för stiftelsens förvaltning. Styrelsen äger företräda stiftelsen och själv genom ombud föra dess talan såväl vid som utom domstol. Ändring av stiftelsens stadgar får inte vidtas utan medgivande av Chalmers Studentkårs fullmäktige, Fastighetsnämnden i Göteborg samt av Boverket, så länge av Boverket beviljat statslån anlitas för finansieringen av stiftelsen tillhörigt företag. – I målet finns yttranden från kårordföranden vid den tidpunkt då ansökan till Kammarkollegiet gjordes och från kårordförandena åren 1959, 1960, 1961 och 1962. Samtliga kårordförande tillstyrker föreslagen ändring. – I yttrandena från kårordförandena anför bl.a. följande. Då stiftelsens avsikt har varit att stiftelsen på bästa sätt skulle ombesörja bostadsförsörjningen åt studentkårens medlemmar behöver ändamålsbestämmelsen i stiftelseurkunden anpassas för att kunna svara mot dagens bostadsförsörjningsbehov. Förändringarna och utvecklingen har varit så omfattande att desamma inte på något sätt kunnat förutses vid bildandet av stiftelsen. Om ändamålsbestämmelsen inte ändras blir densamma uppenbart stridande mot våra avsikter vid bildandet. Ändamålsbestämmelsen i stiftelseurkunden är skriven mot bakgrund av den verklighet som förelåg på bostadsmarknaden vid bildandet av stiftelsen. Verkligheten ser i dag annorlunda ut, såväl avseende studenternas behov som stiftarens möjlighet att uppfylla dessa behov. Om en ändring av ändamålsbestämmelsen, så att fastigheter kan avyttras, inte tillåts, kommer detta att leda till att stiftelsen inte längre kommer att kunna uppfylla stiftelseändamålet. Detta skulle således innebära att ändamålsbestämmelsen blivit uppenbart stridande mot stiftelsens avsikter. – Vidare har ett beslutsprotokoll från Fastighetsnämnden i

Göteborgs stad den 17 november 2008 bifogats. I beslutet anges att nämnden ställer sig positiv till den föreslagna ändringen av ändamålsbestämmelsen i stiftelsens stadgar och att ansökan om att få göra denna förändring görs hos Kammarkollegiet. – Kammarrättens bedömning – Det torde råda en allmän enighet om att det är angeläget med en hög donationsvilja i landet och att det förutsätter att det finns någon som har till uppgift att värna om stiftelsernas fortbestånd. Det är mot den bakgrunden som bestämmelserna om tillsyn i 9 kap. stiftelselagen ska ses (se Henning Isoz, Stiftelselagen, En Kommentar, 1997, s. 199). Stiftelsen Chalmers studenthem är dock inte en stiftelse som har bildats på grund av en donation för särskilt ändamål utan en s.k. verksamhetsstiftelse som driver näringsverksamhet. – I förarbetena till den nuvarande lydelsen av 6 kap. 1 § stiftelselagen (prop. 2008/09:84 s. 93) anges att bestämmelsen om synnerliga skäl främst är avsedd att tillämpas när stiftelsens ändamål fortfarande är möjligt att iaktta men det på grund av samhällsutvecklingen framstår som orimligt att behålla ändamålet i sin nuvarande utformning. Detta torde, enligt regeringen, främst kunna komma ifråga för näringsdrivande stiftelser som påverkas av förändringar i omvärlden i större utsträckning än andra stiftelser. Hos sådana stiftelser kan man, enligt regeringen, tänka sig situationer där det i och för sig fortfarande är möjligt att följa det ursprungliga ändamålet men behovet av att driva verksamheten på ett ekonomiskt rationellt sätt med styrka talar för en ändring av ändamålet. – I § 18 stiftelsestadgarna föreskrivs att *”Stiftelsen tillhörig fastighet eller tomträtt får stiftelsen ej avhända sig utan medgivande av Boverket och Fastighetsnämnden i Göteborg.”* Av föreskriften får förstås att det redan vid bildandet av stiftelsen förutsattes att stiftelsen även fick avhända sig fastigheter även om detta inte uttryckligen angavs i ändamålsföreskriften. – Enligt 6 kap. 1 § fjärde stycket stiftelselagen ska, vid ändring av föreskrifter om stiftelsens ändamål, så långt som möjligt beaktas vad som kan antas ha varit stiftarens avsikt. Stiftaren är i detta fall Chalmers studentkår. För att kunna utröna stiftarens avsikt blir då nödvändigt att vända sig till de personer som deltog i kårmötet den 29 november 1960, då kårstyrelsen fick i uppdrag att bilda en stiftelse eller en ekonomisk förening och att utarbeta stadgar för densamma och till de personer som ingick i kårstyrelsen och som utförde detta uppdrag. Av vad som kan utläsas av handlingarna i målet har i vart fall tre av de intygande ordförandena ingått i kårmötet alternativt ingått i den aktuella kårstyrelsen. Dessa har intygat att de hade valt en annan formulering av ändamålsbestämmelsen alternativt valt en annan bolagsform om de hade kunnat förutse de ändrade förhållanden avseende lånefinansiering, bostadsbehov och behovet av att kunna köpa och sälja fastigheter som gäller i dag. – Det är i målet ostridigt att förutsättningarna för att förvärva och sälja fastigheter väsentligen har ändrats sedan stiftelsen bildades, att det kan vara mer ekonomiskt fördelaktigt att köpa och sälja fastigheter i bolagsform och att detta inte kan ha förutsetts i samband med bildandet av stiftelsen. Av stiftelsens årsredovisning för verksamhetsåret 2008 framgår att stiftelsen då förvaltade 1 832 lägenheter med hyresintäkter på cirka 92,5 miljoner kronor. Det är således fråga om en omfattande verksamhet som ställer höga krav på ekonomisk styrning, bokföring och redovisning. Kårfullmäktige, Fastighetsnämnden i Göteborg, Stiftelsens styrelse och

tre av de personer som i egenskap av företrädare för Chalmers studentkår var med och bildade stiftelsen åren 1960-1961 har förordat en ändring av stadgarna i enlighet med ansökan. – Dessa omständigheter kan dock inte ensamt medföra att synnerliga skäl föreligger. Hänsyn måste också tas till hur stor förändringen av ändamålsföreskriften kan anses bli, dvs. det nya ändamålet ska så långt som möjligt motsvara det ursprungliga. – Även med den föreslagna förändringen av ändamålsföreskriften i § 2 kommer stiftelsen fortfarande att ha som ändamål att tillhandahålla studentbostäder. Såsom ovan nämnts har det också, sedan bildandet av stiftelsen, varit möjligt för denna att avhända sig fastigheter. Det får därmed anses föreligga synnerliga skäl för en ändring av föreskriften i § 2 så att förvärv och avhändande av fastigheter får ske indirekt. Överklagandet ska således bifallas. – Det ankommer på Kammarkollegiet att vidta de åtgärder som föranleds av denna dom. – Med upphävande av underinstansernas avgöranden bifaller kammarrätten överklagandet och visar målet åter till Kammarkollegiet för fortsatt handläggning i enlighet med vad som anförs i domskälen.

Kammarkollegiet överklagade kammarrättens dom och yrkade att Högsta förvaltningsdomstolen skulle ändra domen och avslå stiftelsens ansökan. Kollegiet anförde bl.a. följande. Prövningen av en ansökan om permutation av en stiftelses ändamål ska ske i två steg. Först prövas om det inträtt ändrade förhållanden som medfört att stiftelsens ändamål inte längre kan följas eller har blivit uppenbart onyttigt eller uppenbart stridande mot stiftarens avsikter *eller*, om svaret är nekande, om det föreligger synnerliga skäl. Är någon av dessa förutsättningar uppfylld blir nästa steg att bedöma om den yrkade lydelsen kan godtas. Kammarrättens uppfattning att stiftarens avsikt och hur en yrkad ny lydelse av ändamålet utformats ska påverka den inledande prövningen av om det föreligger synnerliga skäl är felaktig och strider mot stiftelselagen.

Stiftelsen bestred bifall till överklagandet och anförde bl.a. följande. Till följd av den nu gällande skattelagstiftningen, som innebär att kapitalvinst vid avyttring av en näringsbetingad andel är skattefri, har fastighetsmarknaden förändrats på så sätt att fastigheter vanligtvis förvärvas och avyttras indirekt. Detta innebär att stiftelsen drabbas av stora konkurrensnackdelar och verksamheten kan inte bedrivas på rimliga villkor eller på ett ekonomiskt rationellt sätt. Ett bibehållet stiftelseändamål innebär så uppenbara och stora nackdelar för stiftelsen att den inte på rimliga villkor kan fullgöra sitt ändamål att på bästa sätt ombesörja bostadsförsörjningen åt studenter. Långt färre bostäder kan tillhandahållas studenter till avsevärt högre kostnader än vad som annars skulle vara fallet. Kammarrättens bedömning av frågan om permutation har skett på ett korrekt sätt.

Högsta förvaltningsdomstolen (2014-02-10, Melin, Sandström, Hamberg, Nymansson, Rynning) yttrade:

Skälen för avgörandet

Den rättsliga regleringen

Enligt 6 kap. 1 § första stycket 1 stiftelselagen får styrelsen eller förvaltaren inte utan tillstånd av Kammarkollegiet ändra eller upphäva eller i särskilt fall åsidosätta föreskrifter i stiftelseförordnandet som avser stiftelsens ändamål.

Av andra stycket framgår att föreskrifterna får ändras, upphävas eller i särskilt fall åsidosättas endast om de på grund av ändrade förhållanden inte längre kan följas eller har blivit uppenbart onyttiga eller uppenbart stridande mot stiftarens avsikter. Det framgår också att föreskrifter i stiftelseförordnandet som avser stiftelsens ändamål får ändras, upphävas eller i särskilt fall åsidosättas om det finns synnerliga skäl.

I tredje stycket anges att vid ändring av föreskrifter om stiftelsens ändamål ska vad som kan antas ha varit stiftarens avsikt beaktas så långt möjligt.

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

Det har inte framkommit att stiftelsens ändamålsföreskrifter på grund av ändrade förhållanden inte längre kan följas eller har blivit uppenbart onyttiga eller uppenbart stridande mot stiftarens avsikter. Frågan är därmed om det föreligger synnerliga skäl enligt 6 kap. 1 § andra stycket stiftelselagen att ändra ändamålsföreskrifterna i stiftelseförordnandet.

Stiftelsen Chalmers Studenthem är en äldre näringsdrivande stiftelse.

Av förarbetena till den nya bestämmelsen om synnerliga skäl framgår bl.a. följande (prop. 2008/09:84 s. 61 och 93). Denna utvidgade möjlighet till ändring av ändamålsföreskrifter har kommit till främst med tanke på äldre näringsdrivande stiftelser som i större omfattning än andra stiftelser kan antas bli påverkade av förändringar i samhället. Formuleringen synnerliga skäl har valts för att markera att utgångspunkten är att det krävs mycket speciella omständigheter för att föreskrifter om stiftelsens ändamål ska få ändras. Bestämmelsen är främst avsedd att tillämpas när stiftelsens ändamål fortfarande är möjligt att följa men det på grund av samhällsutvecklingen framstår som orimligt att behålla ändamålet oförändrat. Hos näringsdrivande stiftelser kan man tänka sig situationer där det i och för sig fortfarande är möjligt att följa det ursprungliga ändamålet men behovet av att driva verksamheten på ett ekonomiskt rationellt sätt med styrka talar för en ändring av ändamålet. Synnerliga skäl kan vara för handen om en stiftelse som bedriver en konkurrensutsatt näringsverksamhet har angelägna skäl att anpassa sin verksamhet så att det påverkar ändamålet trots att ändamålet ännu inte blivit omöjligt att följa.

De regler om skattefrihet för kapitalvinster på näringsbetingade andelar som infördes 2003 har gjort det skattemässigt intressant att sälja fastigheter indirekt genom bolag. Utredningen i målet visar att detta har

påverkat marknaden och att bostadsfastigheter i stor utsträckning avyttras genom bolag. En effekt av detta är också att de för stiftelsen tillgängliga köpobjekten minskar i antal samtidigt som presumtiva köpare av stiftelsens fastigheter kan avstå från köp med hänvisning till att de inte är intresserade av ett direktförvärv.

Högsta förvaltningsdomstolen finner att de förändrade marknadsförutsättningarna negativt påverkar Stiftelsen Chalmers Studenthems möjligheter att tillhandahålla bostäder. Mot bakgrund av vad som uttalats i förarbetena bör en anpassning av stadgarna till dagens förhållanden kunna godtas. Det finns således synnerliga skäl att ändra ändamålsföreskrifterna i stiftelseförordnandet.

Vid ändring av föreskrifter om en stiftelses ändamål ska vad som kan antas ha varit stiftarens avsikt beaktas så långt möjligt (6 kap. 1 § tredje stycket stiftelselagen). Vad som förekommit i målet visar inte annat än att den med ansöknings avsedda stadgeändringen kan antas överensstämma med stiftarens avsikt vid tiden för stiftelsens tillkomst.

Kammarkollegiets överklagande ska därför avslås.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande

Högsta förvaltningsdomstolen avslår överklagandet.

Mål nr 84-13, föredragande Ann-Christine Johansson

Litteratur: prop. 2008/09:84 s. 61 och 93.